

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **N. T. O.**, zast. JUDr. Tatianou Babovákovou, advokátkou, se sídlem Most, B. Vrbenského 1081, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 2. 2005, č. j. 14 Az 420/2003 – 16,

t a k t o :

- I.** Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupkyni žalobkyně JUDr. Tatianě Babovákové, advokátce, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 24. 2. 2005, č. j. 14 Az 420/2003 – 16, zamítl žalobu žalobkyně směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2003, č. j. OAM-3548/VL-07-C10-2003, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném do 12. 10. 2005 (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobkyni nevztáhl překážku vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Stěžovatelka namítala, že v jejím případě jsou dány důvody pro udělení azylu podle § 12 a § 14 zákona o azylu, z Vietnamu odešla z důvodu pošlapávání lidských práv komunistickým režimem, se kterým nesouhlasila. Nenalezla tam žádné společenské uplatnění, ani práci umožňující získat prostředky k obživě, v čemž spatřuje humanitární důvody. Vyjádřila touhu pracovat a užít svou případnou

budoucí rodinu, zajistit si vzdělání, najít vhodného partnera, což se jí ve Vietnamu nepodařilo uskutečnit. Stěžovatelka dále namítala, že se žalovaný náležitě nevypořádal s jejími argumenty, správní rozhodnutí odporuje ustanovení § 47 odst. 3 správního řádu a není přezkoumatelné. Stěžovatelka požádala o ustanovení advokáta a navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 20. 10. 2005, č. j. 14 Az 420/2003 – 35, ustanovil zástupkyní stěžovatelky pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Tatianu Babovákovou, advokátku.

K výzvě soudu podala zástupkyně stěžovatelky dne 14. 11. 2005 obsáhlé doplnění kasační stížnosti včetně jejího rozšíření o kasační důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

S ohledem na komplikace při doručování písemností zjišťoval Krajský soud v Ústí nad Labem místo pobytu stěžovatelky. Podle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 20. 1. 2006, č. j. SCPP-17-8/E2-2006, je stěžovatelka hlášena k pobytu na adrese L. č. p. 59, okres M.. Podle sdělení Policie České republiky, Oddělení cizinecké policie Most ze dne 23. 1. 2006, č. j. SCPP-114/UL-VIII-04-2005, se stěžovatelka na uvedené adrese nezdržuje a její skutečný pobyt se nepodařilo zjistit.

Dne 14. 2. 2006 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 22. 11. 2006, č. j. 4 Azs 43/2006 – 55, požádal Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie o sdělení aktuálního místa pobytu stěžovatelky. V odpovědi ze dne 29. 11. 2006, č. j. SCPP-6498/E2-2006, Policie České republiky uvedla, že poslední adresou pobytu stěžovatelky je L. č. p. 59, okres M., současné skutečné místo pobytu není známo.

Nejvyšší správní soud dále přípisem ze dne 22. 11. 2006, č. j. 4 Azs 43/2006 – 57, požádal Policii České republiky, Oddělení cizinecké policie Most o prověření, zda se stěžovatelka skutečně zdržuje na adrese L. č. p. 59, okres M.. Ze sdělení Policie České republiky, Oddělení cizinecké policie Most ze dne 4. 12. 2006, č. j. SCPP-1231/UL-VIII-06-2005, vyplynulo, že stěžovatelka na uvedené adrese nebydlí, což bylo zjištěno pobytovou kontrolou a potvrzeno výpovědí starosty obce L..

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce, zde stěžovatelka) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka je k pobytu hlášena na adrese L. č. p. 59, okres M., avšak na této adrese se nezdržuje. Stěžovatelka se tedy nezdržuje v místě hlášeného pobytu a z obsahu soudního spisu vyplývá, že změnu místa pobytu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámila.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Za této procesní situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna zástupkyni stěžovatelky JUDr. Tatianě Babovákové, advokátce, která byla stěžovatelce ustanovena usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 10. 2005, č. j. 14 Az 420/2003 – 35, byla stanovena za dva úkony právní služby ve výši 1000 Kč podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu týkající se věci samé podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a d) téže vyhlášky] a režijní paušál podle ustanovení § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 75 Kč za každý úkon. Zástupkyni stěžovatelky bude vyplacena částka ve výši 2150 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu